

TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODU PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORT TAL-PRIMI ISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 98/06

12. prosince 2006

Rozsudek Soudu prvního stupně ve věci T-95/03

Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid, Federación Catalana de Estaciones de Servicio v. Komise Evropských společenství

SOUD POTVRZUJE ROZHODNUTÍ KOMISE, PODLE NĚJŽ ŠPANĚLSKÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA TÝKAJÍCÍ SE ZŘIZOVÁNÍ ČERPACÍCH STANIC HYPERMARKETY NEPŘEDSTAVUJE STÁTNÍ PODPORU

Žalobci neprokázali, že tato právní úprava může osvobodit vlastníky hypermarketů od povinnosti převodu ve prospěch státu, a že tedy vede k přímému, nebo nepřímému převodu veřejných prostředků.

V červnu 2000 přijala španělská vláda právní předpis, jehož účelem bylo posílit hospodářskou soutěž na španělských trzích se zbožím a službami, zejména na trhu maloobchodní distribuce ropných produktů.

Žalobci, kteří sdružují provozovatele čerpacích stanic z autonomních oblastí Madrid a Katalánsko, podali ke Komisi stížnost, v níž uvedli, že španělská právní úprava vede k poskytování státních podpor neslučitelných se společným trhem ve prospěch vlastníků hypermarketů. Podle stěžovatelů totiž díky spornému opatření hypermarkety mohly otevřít čerpací stanice, aniž by dodržely povinnosti uložené ostatním provozovatelům.

Komise přijala v této věci rozhodnutí konstatující neexistenci státních podpor¹. Komise usoudila, že španělská právní úprava nevede k žádné ztrátě veřejných prostředků nebo vzdání se jejich výběru, a že se tedy jedná o regulační opatření státu, které nevede k žádnému přímému, nebo nepřímému převodu státních prostředků. Na základě toho nepředstavuje státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

Žalobci podali k Soudu prvního stupně žalobu na neplatnost.

¹ Rozhodnutí Komise K (2002) 4355 konečné ze dne 13. listopadu 2002, týkající se španělských právních předpisů o zřizování čerpacích stanic hypermarketů.

Soud poukazuje na to, že účelem španělské právní úpravy je usnadnit vstup hypermarketů na trh distribuce ropných produktů odstraněním určitých omezení urbanistické povahy a zjednodušením správních postupů souvisejících se zřízením čerpací stanice. Žalobci však neprokázali, že by prostřednictvím těchto opatření byli vlastníci hypermarketů osvobozeni od jakékoliv povinnosti převodu ve prospěch státu stanovené platnými španělskými právními předpisy nebo vyplývající z obecné správní praxe místních orgánů. **Komise se tedy nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že uvedená právní úprava nevede k žádnému přímému, nebo nepřímému převodu veřejných prostředků, a že ji tedy nelze považovat za státní podporu.**

Soud odmítá rovněž tvrzení žalobců týkající se jednak údajně zjevně nesprávného posouzení, jehož se měla dopustit Komise při výkladu pojmu státní podpora, a jednak údajně nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Soud naopak přijal argument žalobců týkající se toho, že Komise porušila svou povinnost řádně přezkoumat stížnosti, které jsou jí předloženy. V tomto ohledu má Soud za to, že objem dokumentů předložených žalobci Komisi ani ostatní okolnosti věci neodůvodňují dobu trvání předběžného zkoumání prováděného Komisí, jež dosáhla téměř dvaceti osmi měsíců. Nicméně vzhledem k tomu, že žalobci neprokázali existenci dalších okolností, samotná skutečnost, že Komise přijala rozhodnutí po uplynutí přiměřené lhůty, nemůže vést k protiprávnosti tohoto rozhodnutí.

Za těchto okolností Soud žalobu zamítá a ukládá Komisi náhradu čtvrtiny nákladů řízení vynaložených hlavními účastníky řízení.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Soudu lze podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení opravný prostředek omezený na právní otázky k Soudnímu dvoru.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soud prvního stupně.

Dostupné jazyky: ES, CS, DE, EN, FR, HU, PL, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=recherche&numaff=T-95/03>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vyhlášení.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028